

Usurpatio vocis pro re, ex censu Suppositionis proprie dicta ejiciatur Suppositio, quam materialem vocant. Ratio patet, quia hic supponitur non pro re, sed potius pro se. Et cum alias Suppositio vicarium involvat, hic verò nullus reperitur, nisi quis dicere velit, posse unam eandemq; rem sibi ipsi esse vicariam, consequens est, hanc Suppositionem non esse propriè talem.

§. 2. Est verò ea, cum vox accipitur pro se ipsa. E. gr. homo est Nomen. Verum namq; hoc est, non de re, quæ homo est, sed de hac voce homo. Materialis dicitur, quia secundum illam vocem accipitur pro materiâ vocis, quæ sunt literæ, Syllabæ, cum hæc materiam exhibeant, Significatio Formam.

§. 3. Vocatur hæc aliò supponi nomine Technica (unde τεχνικὴ supponi idem est ac materialiter) quasi artificiosa & dolosa; quia nimirum ista Suppositio vel utitur terminis Artis, e. g. Petrus est Nomen Substantivum, Secunda Declinationis, Generis Masculini, Nominativi casus, Nomen Proprium, Dissyllabum &c. prædicantur hic meriti Artis Grammaticæ Terminis; vel quia est ad fallendum apta, eò quod dictum de voce faciliè accipitur tanquam dictum de re significatâ, & sic Sophistæ illa velut arte quâdam & fraude ad technas & captiones utuntur.

§. 4. Estq; hæc Suppositio vel Intrinseca, vel Extrinseca. Illa, cum vox ponitur ad significandam intrinsecam Perfectionem, ut, vox est sonus (qui est de intrinseca ratione & essentia vocis;) Hæc, cum appingitur Voci in Predicato aliquid extraneum & Accidentale, ut; Cicero est generis Masculini.

§. 5. Deutrâq; hæc Suppositione notetur, Voces ita supponentes non efficere orationem Logicam, verum aut falsum indicaturam, ut rectè moneat Fonscal. 8. c. 12. hoc Suppositionis genus sine scelere prætermitti à Logico posse. Nam Nomen Logicum est vox significans, seu, est Signum doctrinale, quod juxta August. præter speciem, quam Sensibus ingerit, aliquid aliud extra se facit cognoscere, cum nihil propriè sit Signum sui ipsius: Videatur Fr. Murcia, disp. 1. de rat. term. q. 3. quo probè observato ex difficultatum insolubilium montibus fiet æquabilis planities.

§. 6. De hac Suppositione intelligenda est illa Grammaticorum regula: Omnis vox materialiter accepta est generis Neutrius &

B

μὴν